

forkerte Meninger vore rundt om os og allevegne træde frem, særlig i de moderne politiske Repræsentationer, saa er det aldeles umuligt at forudsæ, hvad efterhaanden det vedkommende Vælgerforps kan tilegne sig af falske Forestillinger om, hvorledes det egentlig virkelige grundlovmæssige Forhold er. Det er derfor efter min Mening den ene Grund til, at der foreligger en bestemt Opfordring til os om at holde et stadigt og vaagent Øie med, hvad der indkommer her paa Finansloven under en eller anden Form, der mulig efterhaanden kunde forandre Magtforholdet. Den anden Grund er den, at det ogsaa ligesom er vor Pligt nøie at overveie, om der er nogen Bevilling paa Finanslovsforslaget, hvis Udeladelse efter en alvorlig Overveielse maatte vise sig at medføre farlige eller ialtfald uheldige Følger for Samfundet og dets Udvikling. Det kan jo ikke negtes, at i alle Tilfælde, hvor vi ikke have Andet end Overtalelsesmidler — og det vil jo i saadanne Forhold være Tilfældet paa det sidste Trin — naae vi ikke videre end det, vi kunne naae ved en venlig Forhandling med Folkethinget i et Hælsesubvalg, men ligegodt kan dette i mange Tilfælde være af største Betydning, saa at selv om vi begynde med lidet Haab, kunne vi dog maaske være forpligtede til at gjøre Forsøget. Finansloven er en Lov, som, især under de nærværende Forhold, trænger til en meget alvorlig Overveielse Punkt for Punkt; vi skulle helst have en fast Basis i en indgaaende Udvælgelsesbetænkning for med denne som Grundlag for Landstingets Overveielser at vide, hvad vi ville gjøre, og hvad vi ikke ville gjøre. Derfor har jeg længe betragtet det som en alvorlig Sag ikke at svigte i saa Henseende og at holde os klart for Øie, at det under de givne Forhold ganste sikkert er nødvendigt — hvis vi ville gjøre saavel for Folkethinget som for os selv, for hele Repræsentationen og for hele Folket, hvad vi skylder det, og hvad der er nyttigt for Landet og til Støtte for dem, som ville blive indenfor Grundlovens Grænse — at nedsætte et Udvalg over Finanslovsforslaget. Det er egentlig dette Hensyn, som har gjort, at jeg foreslaar, at der skal nedsættes et Udvalg over det foreliggende Finanslovsforslag, thi engang maa vi dog begynde, og vi have virkelig efter min Opfattelse trukket det altfor længe ud. Jeg skal ikke komme synderlig længere ind paa en Motivering af mit Forslag; jeg tror, at hvad jeg har sagt er tilstrækkeligt til at klare min Opfattelse, og i ethvert Tilfælde er denne jo bekendt for de

fleste ærede Medlemmer iforveien. Jeg vilde ønske, at man vilde optage dette Forsøg, jeg nu vil gjøre paa at faae Landstinget til at stemme for Nedsættelsen af et Udvalg, med den Bevidsthed, at deri egentlig skulde ligge den Forudsætning, at hvis der ikke sker store Forandringer, skulde der hvert Aar nedsættes et Udvalg. Smidertid er det ingen Forpligtelse ud over dette Aar, man paatager sig ved at stemme for mit Forslag. Jeg havde maaske stillet det før, dersom jeg ikke ved Sygdom havde været forhindret fra at tage aktiv Del i nogen Sag, men nu tillader jeg mig altsaa halvt spøgende, men i Grunden med Alvor, idet jeg anbefaler Nedsættelsen af et Udvalg, at udtale det Haab, at ærede Medlemmer, idet de stemme derfor, ville betragte det som det første Skridt, de have gjort, af en lang Række lignende. Jeg vil foretrække for min Del, at man herefter strax, saasnart man kommer sammen, nedsætter et staaende Udvalg, til hvilket man saa henviser alle finansielle Sager. Det er min Mening, at det vil virke heldig og navnlig virke heldig med Hensyn til Betydeligheden mellem dem, som komme ind i Folkethingets Udvalg, og dem, om hvem man vidste, at de vilde komme ind i vort Udvalg. Men da dette ikke ligger for, skal jeg kun hentyde til, hvad jeg har tænkt mig i saa Henseende.

Formanden: Der foreligger altsaa et Forslag om, at Lovforslaget overgives til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Hauerslev: Jeg beklager, at jeg ikke kunde høre den ærede Talers Begrundelse af det stillede Forslag, men jeg skal dog tillade mig at sige et Par Ord om dette. Jeg kan ikke stemme for dette Forslag, navnlig fordi Finanslovsforslaget er kommet herind med Regjeringens Billigelse. De Ministre, der have havt Ordet her idag, have, om end ikke fuldt ud, dog givet deres Tilslutning tilkjende med Forslaget, idet de have udtalt, at de kunne bruge Finansloven, som den foreligger. Det er for mig tilstrækkeligt til at vide, at der ikke er noget Punkt paa Finansloven, som særlig skulde gjøre det nødvendigt at lade den prøve i et Udvalg. Det er min ene Grund. Den anden er den, at jeg ikke kan erkjende, at den Theori, som den ærede Forslagsstiller tidligere har fremsat, og som jeg tør antage er den samme som den, han har begrundet idag, nemlig den, at dette Thing stadigvæk skal være à jour med de finansielle Loves og særlig Finanslovens Behandling i det andet Thing og i Betragt-